

rič in voditelj bosanskih Srbov dr. Dimović za u jedinstvo vseh Jugoslovanov. Oba dva bosanska poslanca krepko in odločno zavračata Seidlerjeve besede o Bosni kot neresnične.

Nemške stranke v državnem zboru se po razpadu Nacionalverbanda nanovo organizirajo. Nemci iz severnih dežel so se zbrali v nemško nacionalni zvezi, kateri načeljuje poslanec Urban. Nemško liberalni poslanci alpskih dežel pa so se zbrali v nemško nacionalni stranki in so si izvolili poslanca dr. Sylvestra za klubovega načelnika. Sedaj se vršijo posvetovanja, ki bi naj privedla Nemce zopet do tesnejše zveze med posameznimi strankami.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Č. g. Avgust Šparl, kaplan pri Sv. Magdalen v Mariboru, je prestavljen kot korni vikar k mariborski stolni cerkvi; č. g. Karel Arlič, kaplan pri Sv. Juriju ob južni železnici, je premeščen k Sv. Magdalen v Mariboru.

Cesar mariborskim Slovencem. Najčastnejši sklep velike proslave 1. rojstnega dne Nj. Veličanstva Karla I. kot avstrijskega cesarja je pač Najvišja zahvala Nj. Veličanstva na našo brzojavno udanostno adreso in častitko, ki se nam je pred kratkim izročila po c. k. mariborskem okrajnem glavarstvu, se glasi tako-le: Na Najvišje povelje mi je vsled naročila gospoda ministra notranjih zadev čast, Vašemu blagorodju, kot načelniku slavnostnega odbora slovenskih društev v Mariboru, naznaniti Najvišjo zahvalo za povodom Najvišjega rojstvenega dneva Njegovega c. in kr. Apostolskega Veličanstva brzojavnim potom izražene najvdanejšje čestitke. C. k. namestniški svetnik: Weis.

† **Nadučitelj Franc Auernik.** Pri Sv. Florijanu pod Bočem je dne 16. oktobra umrl tamošnji nadučitelj Franc Auernik. N. p. v m.!

Odklikovani Slovenci pešpolka št. 47. Z veliko srebrno kolajno prvega razreda so odklikovani: Četovodja Longino Franc, doma iz Maribora, četovodja Peter Anton, doma od Sv. Kunigunde pri Mariboru, četovodja Herman Alojz, doma iz Poličke vasi, desetnik Gajšek Jožef, iz Poljčan, četovodja Peter Breznik, doma od Sv. Ane v Slov. goricah, Janez Čučnik, doma iz Stolovnika pri Rajhenburgu. S srebrno kolajno drugega razreda: pešci Anton Kajdič, doma iz Plibvičkega Vrha pri Radgoni, Škofič Franc, doma od Sv. Ruperta v Slov. goricah, Jožef Čander, doma iz Slivnice pri Mariboru, Franc Kirbiš, doma od Sv. Marjete na Dravskem polju, Ferdinand Zličar, doma iz Celja.

Skrb za ohranitev vojaških grobov. Pod pokroviteljstvom našega cesarja so se storili koraki, kateri vsi sloji prebivalstva pristržno pozdravljajo, namreč koraki, da se ohranijo grobovi naših na bojišču padlih junakov. V ta namen je določeno, da se boče v dnevih od 31. oktobra do 2. novembra t. l. prodajali razni predmeti, kot znaki, razglednice, šivanke itd. Skupiček teh predmetov je namenjen za ohranitev grobov naših na bojiščih padlih junakov. Priča-kovati je, da bo sleherni že iz hvaležnosti do naših junakov doprinesel kako majhno žrtev ter kupil ta ali oni gori označenih predmetov. Tozadevna pojasnila se dobijo pri komiteju za ohranitev vojaških grobov v Avstriji, Dunaj 9, Canisiusgasse 10.

„Štajerc“ se kaj rad kaže velikega avstrijskega domoljuba. Da je to domoljubje prav sumljivo, se vidi že iz tega, ker vedno stika za veleizdajalci. Kdor mora z neprestanim vohanjem za veleizdajalci izpričati svoje domoljubje, ni patriot, temveč hinavec. Zlasti se „Štajerc“ zaganja v Čehe, kakor da bi bili narod samih veleizdajalcev. Pred uradno pohvalo čeških polkov, ki so se proslavili posebno na soški fronti, skrbno zapira oči in ušesa, odpira pa svoja umazana usta, da posplošuje nekatere izjeme, ter dela za nje odgovorne ves narod. Narodni hujskač, ki se zavzema za zatiranje in suženjstvo cele vrste narodov, samo da prednjači in vlada nemški narod, ni domoljub, najmanj avstrijski domoljub. „Štajerc“ je plačan od vsenemškega denarja, je torej ne v avstrijski, temveč v vsenemški službi. Njegovi zapovedniki so oboževalci Bismarcka. In kakšen je bil Bismarck proti Avstriji, je za ves svet izpričalo leto 1866. In takšni ljudje se drznoje govoriti o avstrijskem domoljubju, igrajo se avstrijske patrioti!!!

„Štajerc“ — nesramen lažnjivec. Ptujski šnopsar je v svojem smrdljivem gnezdu izlegel nesramno laž, da sta naš list in „Straža“ vojake 87. peš-

polka imenovala šnopsarje. Pozvali smo list, naj dokaže, kdaj, kje in v kateri številki se je to zgodilo. „Štajerc“ ne more imenovati nobene številke, ker se ni v nobeni zgodilo. Laže pa naprej. Je pač nesramni lažnjivec — ta šnopsarska propalica.

Slovenski dragonci za Jugoslavijo. Iz ruskega bojišča nam pišejo slovenski dragonci: V predzadnji številki čitamo Vaš članek o združenju Jugoslovanov. Tudi mi smo vsi iste misli. Slava našim vrlim poslancem, ki se tako krepko potegujejo za naše pravice. Jugoslovani smo v tej vojski toliko žrtvovali za Avstrijo, da si na vsaki način zaslužimo, da se nam da svoboda, kakor vsem drugim narodom. Tudi nekaj števil ptujkega lažljivca smo tu dobili, da bi ga brali. Darovali pa smo ga koj kovaču, da ga je zanesel pod meh, ko bo gorelo v kovačnici. Tamkaj se bo pokazalo, za kakoršno rabo je.

Za kmetske župane in tajnike. V državni zbornici so poslanci stavili predlog, da naj država iz državnih sredstev dá županom in občinskim tajnikom za delo v vojnem času primerno odškodnino. V predlogu navajajo poslanci, koliko izvanrednih poslov mora sedaj župan opravljati za razne državne urade; biti mora takorekoč noč in dan na nogah, a plačan je slabši kot navaden pastir. Predlog je izročen proračunskemu odseku.

Ko pišeš naslove, zapiši ime pošte vselej v prvem sklonu (imenovalniku): Konjice, Brežice, Ljubno, Videm, Pišce, Gradec, Hoče, Krško, Ruše... ne pa v petem sklonu (krajevniku): Konjicah, Brežicah, Ljubnem, Vidmu, Pišecah, Gradcu, Hočah, Krškem, Rušah... Vselej pristavi zlasti sedaj ob vojnem času, ko frfočejo pisma križem širnega sveta, tudi ime dežele: Štajersko, Hrvaško, Istra, Koroško, v kateri je kraj, kamor pišeš. S tem olajšaš neizmerno delo preobložene pošte in pospešiš dostavo pisem in kart. Piši imena in kraje razločno. Pri kmetskih naslovnih prideni domače ime, pri mestnih ulico in hišno številko. Skoro v vsaki fari je namreč po več oseb istega imena.

Važen nakup posestva. Kakor je že znano, si pridruževajo Nemci v Mariboru popolnoma izpodirni Slovenci. Ako si kak Slovenec kupi v Mariboru hišo ali košček zemlje, potem že grozno vpijejo. Če le mogoče, preprečijo, da ne pride kako nemško posestvo v slovenske roke. Tiskarna sv. Cirila in Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru vsled tega dolgo časa niste mogli dobiti primerne stavbišča. Zdaj pa se jima je vendar posrečilo dobiti v roke obsežno zemljišče in hišo nasproti frančiškanski cerkvi na najlepšem prostoru. Tam se bo postavil slovenski Tiskovni dom, kakor lahko izveste iz oklica Cirilove Tiskarne v današnjem listu. Slovenci! Podpirajte tiskarno s prostovoljnimi doneski, da se kmalu postavi prepotrební Tiskovni dom.

Ogrsko-hrvatska meja zastražena. Iz Središča se nam poroča: Štajersko ogrska granica je močno zastražena, kakor če bi delala mejo med dvema sovražnima državama. Pri nas se namreč čuti že pri marsikaterem blagu veliko pomanjkanje, dočim je v ogrski državni polovici še vsega v izobilju. Sploh se na Ogrskem dobi vse, seveda za drag denar. Da bi preprečili izvoz blaga na Štajersko, so Ogrji močno zastražili mejo s finančnimi pazniki in orožniki. Kogar ti stražniki dobé, da nese kaj na Štajersko, joj mu! Vzamejo mu vse, kar dobijo pri njem, zraven pa ga še pošteno nabijejo. Včasih nastane ob meji pravcati pretep, zlasti če stražniki »tihotapce« zasledujejo predaleč čez mejo. O žalostnih posledicah »tihotapljanja« so pred kratkim poročali nekateri hrvaški listi. Bogat srednjemurški trgovec z živino, Mirko Reč, je skrivaj gnal več glav goveje živine čez mejo. Orožnik ga je zasledoval in aretiral, trgovec pa si je v strahu pred visoko kaznijo z žepnim nožem prerezal vrat in izkrvavel. Sliši se pa tudi, da so kmalu po tem dogodku dotičnega orožnika našli od neznanih storilcev zadavljenega. — Človeku se zdi, kakor če bi poslušal zgodbe o tihotapcih minulih stoletij.

Navijalci cen pred sodiščem. Prejšnjo sredo se je bavilo mariborsko okrožno sodišče z dvema velikima navijalcema cen. Ivana Ferner, prodajalka oblek v Mariboru, je prodala preteklo zimo nekemu kmetu obleko, katera je njo stala 27 do 30 kron, za 140 kron, zimsko suknjo, ki jo je prodajalka kupila za 30 kron, pa je prodala celo za 200 kron. Kljub temu je bila pri okrajnem sodišču oproščena! Vsled vsiljica državnega pravdnika je o tej stvari

razpravljalo še enkrat okrožno sodišče in obsodilo pospo Ferner na 1500 kron denarne globe. — Mihael Klug, gostilničar pri Sv. Juriju ob Pesnici, je vino zelo drago prodajal ter je bil obsojen zaradi draženja na 1000 kron globe. To sodbo je tudi okrožno sodišče potrdilo.

Izpred mariborskega okrožnega sodišča. Zaradi tatvin živil v lenarškem okraju je bila obsojena Antonija Kolarič na dve leti težke ječe. Nakradena živila je nosila v Radgono na prodaj. Bila je tatica, katere se je vse balo. Dasi je komaj 33 let stara, je bila zaradi različnih zločinov, posebno tatvine, že okrog petnajstkrat kaznovana.

Pozdrav iz Rusije. Naši vjetniki nam pišejo iz Rusije one 17. junija t. l.: Najsrčnejše pozdrave pošiljamo vsem čitateljem „Slovenskega Gospodarja“: Alojz Ozmeč, doma pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji; Janez Čeh iz Podvinc pri Ptujju; Matija Skok iz Zavrča pri Ptujju; Jurij Dragoner iz Sv. Bolfenka pri Središču; Ivan Britovšek iz okolice Mozirje; Alojz Božic iz Družmirja pri Šostanju, vsi od 47. pešpolka. Od pešpolka 87: Jakob Moličnik iz Luč pri Ljubnem. Od dragonskega polka 5: Franc Rauter iz Murščaka na Murskem polju.

Gospodarske novice.

Proso letos ni prosto. Dozdaj se proso ni vstelo v tisto množino žita, ki ga je smel posameznik porabiti. Ravno kar pa zvemo, da se bo letos tudi proso stelo v tisto množino žita, ki se sme porabiti.

Uporaba sadja za žganje. Poslanec dr. Verstovšek se je svoj čas potom Kmet. družbe obrnil na politično oblast, naj dovoli žgati sadje, ki ni za sušenje in drugo vporabo, ker drugače gre v zgubo. Dr. Verstovšku se je sedaj javilo, da so vse politične nižje oblasti dobile od namestniške ukaz, da smejo dovoljevati kmetom v gotovi meri žganje sadja. To dovoljenje dobijo vsi posestniki sadonosnikov, katerih sadje je bilo zares v nevarnosti, da bi se bilo pokvarilo. Za žgajočarske obrti pa si je pridržal c. k. ljudsko-prehranjevalni urad tozadevno dovoljenje.

Kako se ravna s kmetijskimi pridelki. V zadnjih treh letih so pridelki listi sledočih poročila: V Mariboru se je pokvarilo 9000 kg krompirja, na Dunaju celo 100 vagonov krompirja, v Ljubnu na Zgor. Štajerskem je zgorelo 50 vagonov žita, v Budimpešti se je pokvarilo 50 vagonov slanine itd. Človeku se srce krči v prsih ob misli, s kako lahkomišelnostjo se ravna po mestih s pridelki, ki so stali kmeta mnogo truda in krvavih žuljev. Kmetu je treba vse odvzeti — potem pa je modrost te mestne gospode in tujcev uradnikov pri koncu.

Izdelovanje olja. Od raznih strani dobivamo pritožbe, da so mlinci za domače olje zaprti. Glavarstva baje ne dovolijo, da bi se izdelovalo domače olje. Na pismeno vprašanje poslanca dr. Korošca je odgovoril minister Höfer, da je trgovsko ministrstvo že dne 22. aprila 1917 odredilo, da se morajo mlinci za izdelovanje olja zopet odpreti.

Varčujte s sladkorjem! Kakor je iz raznih poročil razvidno, bomo imeli letošnjo zimo skorogotovo tudi občutno pomanjkanje sladkorja. Sladkorna pesa je baje slabo obrodila, mnogo sladkorja gre v Nemčijo in v nepristranske države v zameno za druge predmete, železniški promet večinoma stoji. Radi tega varčujemo s sladkorjem!

Da za živino ne pride kmetu denar brž v roke, je po moji izkušnji (tako nam piše prijatelj iz Dravske doline) med drugim krivo: 1. n a s l o v prodajalca posebno označba p o š t e, na katero hodiš — je po tvoji ali nakupovalca krivdi zveržen. Torej napovej pravilno ime in pošto pri oddaji živinčeta; 2. n a k a z n i c e poštne hranilnice (bele z rudečim tiskom) niso kmetičam znane (ima jo doma, pa ne ve da že čaka denar); 3. nakaznic za izplačevanje dojde na kmetsko pošto celi kup, a d e n a r j a nič, torej pošta na deželi nima s čim izplačati, dokler ne izmoleduje od mestnih pošt suhega denarja.

Vkljub vojni draginji sem v septembru 1917 plačal na postajališču Paška vas v krčmi za kozarček žganja 20 v; na vlaku je kmetica iz Velenja dajala 3 do 4 lepe breskve za 20 v; voznik, ki je naju s prijateljem vozil od Ljubnega do Luč (gotovo 10 km) je računal obema vkup 1 K 50 v. To sporočam v vednost onim, ki bodo opisovali draginjo. Ob enem se iz navedenega spozna, kdo

navija cene: kmetstvo samo od sebe že ne. Sicer pa vsa čast poštemim, nesebičnim dušam!

Kava iz jabolk. Obeli jabolko, olupke lepo posuši na ognjišču ali v kahlicah lončenih peči. Ko so dobro presušeni, jih malo razdrobi in opravi kakor kavo, da postanejo lepo svetlo črni. Pazi, da jih ne sežeš in ne osmодиš. Končno jih zmelji na kavinem mlinu. Tako pridobljena jabolčna kava je prav dišeča in izvrstna.

Neenakomerna razdelitev petroleja. Dobivamo pritožbe, da glavarstva neenakomerno delijo petrolej med posamezne občine. Tako je n. pr. čisto majhna občina, ki ima samo okrog 20 hiš, dobila ravno toliko petroleja, kakor velika občina, ki ima tri- do štirikrat več hiš in delavcev kot sosedna. Nasledek tega je, da je mnogo hiš popolnoma brez vsake luči. Kako more glavarstvo dati razdelitev petroleja v roke ljudem, ki ne poznajo izkazov, koliko je v kateri občini prebivalcev ali hiš. Mnogo hiš tokrat sploh ni dobilo ne kapljice petroleja.

Dopisi.

Maribor. Med nemškim uradnistvom v Mariboru se opaža zadnji čas veliko gibanje proti kmetstvu. Ti ljudje kričijo, da je edino kmet kriv vse draginje. Krompir jim je predrag, jabolka so jim predraga, mleko jim je predraga, jajca tudi. Po naziranju teh ljudi bi moral kmet prodajati svoje pridelke po ceni, kakoršna je bila pred vojsko. Zadnje nedeljo je imelo nemško uradnistvo pri »Gambriinu« volilno zborovanje, na katerem so nemški uradniki, med njimi celo c. k. finančni tajnik in eden izmed kandidatov za mariborski državnozbornski mandat, dr. Kavallner, hudo udrihali po kmetu, katerega smatrajo za največjega dražilca. Po židovih, po centralah in veletržcih pa ti ljudje ne udrihajo. Če centrale živila za 100% podražijo, če manufaktorni trgovec blago, ki ga je nakupil pred vojsko po 2 kroni, prodaja sedaj po 50 kron in še višje, tega draženja nemški gospodje uradniki sploh ne vidijo. Le ubogi slovenski kmet, ki živi nemške Mariborčane, bi ne smel svoje pridelke prodati za vinar dražje kot pred vojsko! Tako naziranje vlada med tuji-uradniki.

Sv. Peter pri Mariboru. Dekliška Marijina družba naznanja, da priredi v nedeljo, dne 28. oktobra po večernicah v samostanski šoli veliko cesarsko slavnost kot pozdrav presvitlemu vladarju Karlu za god s tremi mičnimi igrami. Vstopnina 40 v. Vse domačine in sosede prav uljudno vabimo.

Hoče. V nedeljo, dne 28. oktobra 1917 ima Katol. bralno in gosp. društvo v zvezi z Dekliško Zvezo po večernicah v kaplaniji predavanje. Govorilo se bo o rajnem dr. Jan. Ev. Kreku. Pridite v prav obilnem številu.

Sv. Ana na Krembergu. Dne 9. oktobra je odšla v večni dom v 32. letu svoje storosti pridna Anovčanka Jerica Zemljic, omožena Wela. Bila je zavedna Slovenka, katera je kot mladenka bila glavni steber naše Dekliške zveze. Tu ji ni bilo nič pretežko, žrtvovala je z veseljem vse! Bila je pa tudi izborna igralca, na njene rame so se nalagale najtežje uloge. Pa ne samo narodna, tudi globoko verna in goreča častilka presv. Srca Jezusovega je bila naša Jerčka. Večna sreča ji je bila načelo življenja. Občudovati se mora, kako junaško je prenašala vse nesreče in največje težave, kako udana v voljo božjo je bila v grozni, poldrugó leto trajajoči bolezni. Naša Jerčka je bila tihega, mirnega a kristalnega značaja. — Vsled Tvojega vzglednega življenja in Tvojih vrlin imeli smo Te tako srčno radi, ter se ne moremo sprijazniti z mislijo, da Te ni več... Značajni Slovenki klicem: Na svidenje nad zvezdami!

Dol pri Hrastniku. Tukajšnje kat. izob. društvo je imelo v nedeljo, dne 21. oktobra večjo prireditev, pri kateri so prvič vrlo nastopili tudi dolski fantje v igri »Prepirljiva soseda«. Hvala igralcem ter organistu Dragarju in pevcem.

Šmarje pri Jelšah. Po dolgem času se je oglasil iz ruskega vjetništva Franc Pristav. Eno leto ni bilo glasu o njem. Dne 16. oktobra ste pa dospeli v veliko veselje dve karti njegovi ženi. Piše, da je še zdrav in mu ne gre preslabo.

Zavrč. Smrt je vzela dobro mamico Heleno Kokot v Hrastovcu. K večnemu počitku smo jo spremljali dne 19. oktobra. Duša rajne se naj veseli v nebeški višavi!

Najnovjša poročila. Najnovjšje avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 24. okt.

Italijansko bojišče.

Na celi južnozpadni fronti je bilo artilerijsko delovanje pomnoženo.

Pri Bovcu, pri Tolminu in na severnem delu planota Bajnsica—Sv. Duh je avstro-ogrsko in nemška infanterija po mogočni artilerijski pripravi udrla v italijanske črte.

Albansko bojišče.

Južno od Berata ter ob obeh straneh reke Devoli so se naše varnostne čete uspešno bojevale.

Vzhodno bojišče.

Nič pomembnega.

Iz nemškega uradnega poročila.

Berolin, 23. okt.

Francosko bojišče.

Bitka se nadaljuje. Francozi so na svojem delu bojišča pričeli z velikim napadom. Južno od Chavignoma se jim je posrečilo vdreti v nemške postojanke. Nemške čete so se morale umakniti in ob enem razstreliti lastne prednje baterije in jih prepustiti sovražniku. Vsled umika nemških čet so morali Nemci zapustiti še tudi druge svoje postojanke.

Macedonsko bojišče.

Vzhodno od Vardarja do Dvojrama ob železnici so bili sovražni napadi odbiti.

Italijansko bojišče.

Bojno delovanje je v Tirolah, na Koroškem in ob Soči zopet živahnejše. V boj je posegla tudi nemška artilerija. Nemška in avstro-ogrsko infanterija je danes zjutraj napadla prednje italijanske postojanke pri Bovcu, Tolminu in na severnem delu Bajnske visoke gorske planote.

Srdit artilerijski ogenj na italijanski fronti.

Ljubljana, 24. oktobra 1917.

Tako silnega artilerijskega ognja, kot je bil te dni, še ne pomni svetovna zgodovina. Na obeh straneh je na delu na stotine topov, ki bruhajo ogenj noč in dan. Najhuji artilerijski boji so v ozemlju med Tolminom in Bovcem. Govori se, da so naši že vdrli več kilometrov daleč na italijansko stran. Naše želje in molitve spremljajo naše hrabre bojovnike,

Rusko vojno brodovje obkoljeno?

Po poročilu iz Stockholma dne 23. oktobra namerava rusko vojno brodovje, ki je sedaj od treh strani obkoljeno od nemškega vojnega brodovja, odpluti iz Riškega zaliva v neko švedsko nevtrarno pristanišče v Botniškem zalivu, kjer bo moralo ostati razoroženo tako dolgo, dokler ne bo sklenjen mir. Ruskemu brodovju baje sedaj ni več mogoče uteči v kako rusko pristanišče.

Francija hoče Alzacijo in Lotaringijo.

Lugano, 24. oktobra 1917.

Francoski odločilni politiki in vojskovodje so mnenja, da se vojska prej ne bo končala, dokler Nemčija ne bo priznala Franciji Alzacije in Lotaringije. Ker nemški visoki politiki vstrajajo pri svoji zahtevi, da morajo te dežele »za večno« ostati nemška last, je upanje na sporazumni mir splavalo po vodi.

Izjave za mir.

Govorjenje o miru je v zadnjem času precej potisnjeno v ozadje. Govorijo zopet samo topovi. Izdali so pa socialdemokrati v Stockholmu izjavo, pod kakimi pogoji se naj sklepa mir. Glavni pogoj: brez osvojitve tujih dežel in brez odškodnin. Posebni pogoj pa je: samoodločba narodov, samostojnost češke države in samostojnost jugoslovanske države. Slično izjavo so podali ruski delavci in kmetje, samo da se ne poznajo v izjavi avstrijskih Slovanov, pač pa avstrijske Italijane.

Amerika ne sklene posebej miru

Iz Amerike se poroča, da je ameriška vlada sklenila se pridružiti angleški pogodbi, ki določa, da nobena država ne sklene posebej miru z osrednjimi velesilami.

St. II, 28.011/2.558 1917.

Razglas.

Naročitev ameriških trt za plačilo iz združenih državnih in deželnih nasadov za spomladno dobo 1918.

Štajerski deželni odbor bo imel na prodaj v prihodnji spomladi 1918 iz združenih državnih in deželnih nasadov naslednje množine ameriških trt za plačilo (zastonj se tokrat ne bo nič oddajalo) in sicer:

1. 160.000 ceplencev, večinoma od laške graševine (laški rizling), belega burgundca, zelenciča, rumenega sipona, drobnega rizlinga, zlahtnine, traminca, kavske graševine, muškatele, muškatsylvanica, kavčine, cepljenih na riparijo Portalis, Riparia Solonis št. 1616 in Rupestris Montikola ter Rupestris Gölthe št. 9.

2. 350.000 korenjakov od gori navedenih podlag.

3. En in pol milijona kjučev od zgoraj imenovanih podlag.

Cena trtam je za 1000 komadov:

I. Cepljenke 220 K za imovite posestnike, 160 K za vse druge.

II. Korenjaki 28 K za imovite posestnike, 18 K za vse druge.

III. Ključi 15 K.

Deželni odbor si pridrži pravico, naročnikom od več kakor na 1500 ceplencev in 3000 korenjakov ali 5000 ključev zmanjšati naročeno množino trt, ravnaje se po številu oglašanih naročil.

Naročila na te trte se naj vložijo do 15. decembra 1917 naravnost na deželni odbor v Gradec ali pa skozi občinske urade, pri katerih se dobe v ta namen narejeni naročilni listi.

Vse te trte se bodo oddajale le štajerskim posestnikom in morajo torej vsi naročniki doprinesiti potrdilo od občinskega predstojništva, da imajo res vinograde na Štajerskem. Prekupci trt so pri naročilih pri dež. odboru izključeni.

Cene veljajo na mestu, kjer se bodo trte odkazale in se mora znesek plačati pri prevzetju. Ako se trte pošljejo po železnici, se bo znesek povzel. Stroški za zavitek in dovoz se bodo posebej računili.

Na vsakem naročilu je natanko navesti: 1. ime (tako napisano, da se lahko čita), bivališče in stan naročnika; 2. davčna občina, v kateri se nahaja vinograd, ki ga hoče naročnik obnoviti; 3. vrsta (sorta) trte, katero želi; 4. zadnja poštna in železniška postaja.

Pri naročilih na več kot 1500 cepljenk, 5000 korenjakov in 5000 ključev (rozg) od ene stranke, si deželni odbor pridržuje pravico, da določi število naročenih trt ali rozg glede na število došlih naročil.

Ako bi zaželjena vrsta pošla, se bo ona z drugo, enako nadomestila, ako si naročilec tega odločno prepove.

Vsak naročnik trt bo najpozneje do 15. januarja 1918 obveščen, na katerem prostoru, koliko trt in katere vrste so se zanj pripravile in je dotičnik obvezan, da sprejme naročeno blago. Le ako naročnik plača vse nastale stroške, zamore naročitev odkloniti. Vendar se mora to takoj storiti, ko dobi dotičnik obvestilo, ker mora v drugem slučaju naročene trte na vsak način sprejeti.

Trte se morajo od naročnikov, ako mogoče, osebno prevzeti, če se po železnici dopošljejo, pa takoj po vsprejemu pregledati.

Pritožbe se morajo vložiti takoj pismeno na vodstvo trtnice, na poznejše pritožbe se ne bode oziralo. (Kienr.)

Gradec, v oktobru 1917.

Od štaj. deželnega odbora:
EDMUND GROF ATTEMS.

Modrovino (druk)

iz papirja, pisano in gladko, pspirnato špago, cikle in železne in usnjate ščitnike za podplate razpošilja na debelo in drobno po najvišji ceni veletrgovina 928

R. STERMECKI, Celje.

Vzorci in cenik se letos ne razpošilja.